

§ 16. 1. Zakład i jego oddziały zapewniają radom odpowiednie pomieszczenia, obsługę biurową, niezbędne urządzenia biurowe i kancelaryjne oraz inne materiały konieczne do pracy rad.

2. Wydatki związane z działalnością rad są pokrywane ze środków Zakładu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie organizacji i za-

kresu działania rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz trybu postępowania przed radami nadzorczymi (Dz. U. Nr 49, poz. 302).

2. Postępowania odwoławcze wszczęte przed dniem 1 lipca 1985 r. w radach nadzorczych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych torczą się przed tymi radami według przepisów dotychczasowych.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **w. z. Z. Messner**

204

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1985 r.

w sprawie zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rozliczeń pieniężnych między jednostkami gospodarki uspołecznionej, a także między tymi jednostkami a jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osobami fizycznymi.

2. Jednostkami gospodarki uspołecznionej w rozumieniu rozporządzenia są w szczególności:

- 1) przedsiębiorstwa państwowe, ich zrzeczenia oraz inne państwowe jednostki organizacyjne,
- 2) banki,
- 3) przedsiębiorstwa mieszane,
- 4) spółdzielnie i ich związki,
- 5) gospodarcze organizacje rzemiosła,
- 6) organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą,
- 7) kółka rolnicze i ich związki,
- 8) spółki, w których państwo lub jednostki wymienione w pkt 1—7 posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, oraz spółki wodne.

3. Przepisy rozporządzenia dotyczące rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej stosuje się również do organizacji politycznych, społecznych i zawodowych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 6, a także do stowarzyszeń zarejestrowanych.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej przeprowadzają wzajemne rozliczenia pieniężne bezgotówkowo lub gotówkowo z zachowaniem górnej granicy rozliczeń gotówkowych dla jednorazowej transakcji.

2. Górna granica rozliczeń gotówkowych, o których mowa w ust. 1, wynosi dla jednorazowej transakcji 50 000 zł.

3. Rozliczenia gotówkowe przeprowadza się przez wręczenie gotówki lub czeku gotówkowego albo przez przekazanie gotówki.

4. Rozliczenia bezgotówkowe mogą być przeprowadzane przez jednostki gospodarki uspołecznionej w jednej z następujących form:

- 1) polecenie przelewu,

2) czek rozrachunkowy,

3) akredytywa,

4) inkaso bankowe.

Ponadto należności z tytułu zobowiązań mogą być regulowane w formie polecenia pobrania w zakresie ustalonym przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz w formie rozliczeń planowych i w formie potrącenia wzajemnych wierzytelności.

5. Formę rozliczeń pieniężnych ustalają strony w drodze umowy, przestrzegając warunków określonych dla danej formy. W braku ustaleń umownych formę rozliczeń określa wierzyciel.

6. Jednostki gospodarki uspołecznionej wystawiają dokumenty rozliczeniowe na kwoty zaokrąglone do pełnych złotych. Zaokrąglenie do pełnych złotych następuje w ten sposób, że końcówki w kwotach nie przekraczające 49 groszy pomijają się, a końcówki przekraczające tę kwotę zaokrągla się w górę do 1 złotego.

§ 3. 1. Rozliczenia pieniężne między jednostkami gospodarki uspołecznionej a jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osobami fizycznymi mogą być przeprowadzane bezgotówkowo (z wyjątkiem poleceń pobrania) lub gotówkowo, stosownie do umowy stron.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą udzielać jednostkom gospodarki nie uspołecznionej i osobom fizycznym zaliczek na poczet zawartych umów, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 4. Prezes Narodowego Banku Polskiego ustala szczegółowe zasady rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane do zapłaty należności, we wzajemnych rozliczeniach z tytułu umów, w terminie 14 dni od dnia wykonania umowy. Strony mogą ustalić w umowach inny termin zapłaty, z tym że nie może on przekraczać 25 dni, a w wypadku umów o realizację inwestycji i remontów budowlanych — 40 dni od dnia wykonania umowy.

2. Terminów określonych w ust. 1 nie stosuje się do zapłaty należności z tytułu umów komis, zawieranych między jednostkami gospodarki uspołecznionej w obrotach z zagranicą.

3. Jeżeli odbiorca otrzymał dokumenty rozliczeniowe później niż na 5 dni roboczych przed terminem zapłaty ustalonym zgodnie z ust. 1, zapłata powinna nastąpić w ciągu 5 dni roboczych od dnia otrzymania dokumentów rozliczeniowych.

4. Terminy zapłaty uważa się za zachowane, jeżeli obciążenie rachunku dłużnika nastąpi najpóźniej w następnym dniu roboczym po terminie płatności. O dacie obciążenia rachunku dłużnika bank zawiadamia wierzyciela.

§ 6. 1. W razie nieuiszczenia należności z tytułu umów w terminie określonym w § 5, dłużnik będący jednostką gospodarki uspołecznionej jest obowiązany zapłacić wierzycielowi będącemu taką jednostką odsetki za opóźnienie w wysokości 18% w stosunku rocznym, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. W stosunkach umownych między jednostkami gospodarki uspołecznionej a osobami fizycznymi lub jednostkami gospodarki nie uspołecznionej, w razie niedokonania przez dłużnika zapłaty należności w ustalonym

terminie, wierzycielowi przysługują odsetki za czas opóźnienia zapłaty na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

3. Niezależnie od odsetek za opóźnienie zapłaty wierzyciel może — w razie zwłoki dłużnika — domagać się naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

§ 7. Prezes Narodowego Banku Polskiego może w uzasadnionych wypadkach zwolnić poszczególne jednostki gospodarki uspołecznionej we wzajemnych rozliczeniach od niektórych obowiązków wynikających z rozporządzenia.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 22, poz. 158).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

205

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1985 r.

w sprawie współdziałania międzyresortowego w zakresie kształcenia zawodowego.

Na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. W realizacji zadań określonych w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253), zwanej dalej „ustawą”, uczestniczą ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, zarządy centralnych związków spółdzielczych i Zarząd Centralnego Związku Rzemiosła, na których wnioski zostaną wprowadzone do klasyfikacji zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego, zwanej dalej „klasyfikacją”, zawody i specjalności będące podstawowymi dla reprezentowanych przez nich branż, zwane dalej „zawodami podstawowymi”.

§ 2. 1. Organy, o których mowa w § 1, zwane dalej „organami wiodącymi”, współdziałają z Ministrem Oświaty i Wychowania w zapewnieniu warunków do prawidłowego funkcjonowania szkolnictwa zawodowego i są współodpowiedzialne za treść, poziom i efektywność specjalistycznego kształcenia w zawodach podstawowych we wszystkich szkołach zawodowych, bez względu na ich podporządkowanie oraz tryb prowadzenia i utrzymywania.

2. Organy władające wykonują w zakresie zawodów podstawowych w szczególności następujące zadania:

- 1) określają charakterystyki kwalifikacyjne absolwentów,
- 2) proponują wprowadzenie specjalistycznych przedmiotów zawodowych do planów nauczania w zakresie łącznej liczby godzin na nauczanie tych przedmiotów, określonej przez Ministra Oświaty i Wychowania,

- 3) opracowują i aktualizują w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania programy nauczania specjalistycznych przedmiotów zawodowych i zapewniają je szkołom zawodowym oraz określają pomoce dydaktyczne do tych przedmiotów i normy wyposażenia szkół w te pomoce,
- 4) inicjują i współdziałają z odpowiednimi wydawnictwami w opracowywaniu i wydawaniu podręczników i branżowych materiałów informacyjnych dla specjalistycznych przedmiotów zawodowych oraz zatwierdzają je do użytku szkół,
- 5) stwarzają warunki zapewniające zaopatrywanie się szkół zawodowych w pomoce dydaktyczne do specjalistycznych przedmiotów zawodowych bądź wyposażają je w te pomoce,
- 6) zapewniają szkołom pomoc w prowadzeniu orientacji zawodowej wśród kandydatów do szkół zawodowych, w szczególności opracowywanie dla szkół materiałów informacyjnych o zawodach i warunkach pracy,
- 7) zapewniają fachową pomoc terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej oraz innym organom lub jednostkom organizacyjnym prowadzącym szkoły zawodowe w realizacji zadań w zakresie specjalistycznego kształcenia zawodowego,
- 8) współdziałają z właściwymi terenowymi organami administracji państwowej w dostosowywaniu kształcenia do ilościowych potrzeb kadrowych danej branży,
- 9) inicjują i kontrolują właściwe wykonywanie przez zakłady pracy zadań przewidzianych w ustawie, a zwłaszcza w art. 11 ust. 3a, art. 12 i 19,
- 10) umożliwiają udział specjalistów zatrudnionych w podległych im jednostkach organizacyjnych w nauczaniu specjalistycznych przedmiotów zawodowych,